

Carles Sala i Vila • Montse Español

Un
ARBRE
en un
NIU

Aquest matí, d'un cop de bec, un ocell negre com el sutge ha arrancat la branqueta d'on penjo.

Llavors, l'ha pres ben fort i l'ha dut volant fins al seu niu. Un niu fet de branquillons, fang i molsa, plantificat a la capçada d'un salze imponent que creix al costat d'una font.

Ja fa uns quants dies que soc al niu. Convisc amb l'ocell negre com el sutge, una ocella groga com el sol i un ou solitari. Hi estic tan bé que fins i tot m'estan venint ganes de germinar.

Avui és un gran dia: just quan despuntava l'alba, he començat a germinar!
I no he nascut sol: un pollet de color de gos com fuig ha sortit
de dins de l'ou.

Visca la primavera!

Les darreres setmanes he arrelat entre la molsa i el fang del niu i, tot i que no tinc gaire espai, no he parat de créixer. Ja em sento un arbret de dalt a baix.

Carles Sala i Vila • Montse Español

Un
NIU
en un
ARBRE

Aquest matí, al nostre niu, la meva mare ha post l'ou on soc. I, tot i que des d'aquí dins no ho puc veure, diria que no n'ha post cap altre. Al cap d'una estona, he sentit arribar el pare i he notat com posava un branquilló molt a prop meu.
—Au, perquè estiguis més còmoda —ha dit el pare.

Ja fa uns quants dies que la mare em cova. A més, de tant en tant belluga l'ou perquè jo pugui canviar de posició.

El branquilló em fa un xic de nosa, però, a part d'això, em sento tan bé que gairebé ja em veuria amb cor de trencar la closca.

Avui és un gran dia: just quan despuntava l'alba, he sortit de l'ou!
I no he nascut sol: a dins mateix del meu niu, també ha germinat
una petita llavor.

Visca la primavera!

Fa setmanes que el pare i la mare no paren de dur-me manduca.
I jo —tot i que no en tinc mai prou— no paro de créixer.
Friso per arrancar el vol.